

UMMÆLI

Guðrið Poulsen. At leita og finna

Gáva og tanki; tað er tað, sum er eyðkent í listini hjá Guðrið Poulsen

Nils Ohrt

Týðing Malan Johannesen

Hon er útbúgvíð leirlistafólk, men hevur sum so mangir av hennara starvsfeløgum framt eitt cross over til skulpturin, tó trúføst mótvegis leirinum sum tilfar.

Sum leirlistafólk hevur Guðrið Poulsen brotið upp úr nýggjum í Føroyum, har brúkiligt leir ikki er at finna í náttúruni. Kanska er tað júst henda óvanliga bakgrund, sum er atvoldin til, at hon ikki hevur verið "tyngd" av sterku figurativu siðvenjuni í føroyskari myndhøgglit. Hóast nakað kennist aftur, so er listabúnin hjá Guðrið Poulsen abstraktur.

Guðrið Poulsen er útbúgvíð leirlistafólk við tí yrkisfórleika, men eisini við teirri avmarking, henda sterka siðvenjan gevur. Leirlistayrkið hevur hon tikið til sín og kennir seg tøkniliga sum leirsmið. Hinvegin sleit hon seg skjótt frá brúkslistini og hevur í mong ár gjørt skulpturar úr leiri og steintoyi.

Sum skulptørur hevur Guðrið Poulsen altíð arbeitt við abstraktum formum við yvirtónum av tí veruleika, sum gav henni íblástur. Leingi vóru tað livandi, náttúruskaptir formar, sum vóru kjarnin: tað kundi vera eitt fræ, ein reivvera, eitt lindýr. Í fyrstani vóru lutirnir stillir, seinni meira livandi sum myndir av sjálvum lívsmáttinum.

Hesi seinastu árin er menniskjaheimurin komin inn í listina hjá Guðrið Poulsen. Hetta er serliga hent við mongum byggilistaligum skulpturum í skapi av dukkuhúsum ella rimaskap í fleiri hæddum, bæði við rót í føroyska veruleikanum. Meðan tað fyrr var skelin uttaná, sum var áhugin hjá listafólkinum, gjørdist tað nú tað inni í, rúmið, sum kom framum. Listin hjá Guðrið gjørdist bókstaviliga meira innanhokin.

Tey geometrisku rúmskipini eru tó alt annað enn kaldlig rationalisma. Geometriin er har, men hon hevur ein livandi dóm; hon er krókut og skeiv, merkt av bleytu og ójovnu skorpuni á leirinum. "Húsini" eru ikki bara sansalig, men bera eisini boð um, hvussu vit menniskju eru bundin at náttúruni og tíðini og við hesum okkara vøkstur, okkara lív, okkara niðurgangur og okkara deyði.

Rúmini hjá Guðrið Poulsen snúgva seg um okkara lívsrúm. Vit menniskju eru sett á eitt pláss á foldum, og tað gera vit til okkara við at ferðast í tí og við at seta okkara dóm á tað. Plássið verður til eitt lívsrúm, og til hetta hoyra serliga tey rúm, sum vit búgva í, arbeiða í og ferðast millum, ja, av og á sjálvi byggja.

Tað eru rúm, sum ikki bara hava hent endamál, men sum í seinasta enda gera okkum til menniskju. Ikki minst okkara bygdu rúm eru "eghús", tey rúma minni og dreymar, men eisini angist og miss; rúmini kunnu eisini vera torfør og avbjóðandi – eins og lívið sjálvt.

Tað er avgjørt tilveran, sum er innihaldð í listini hjá Guðrið Poulsen, frá ótilvitaða lívsmáttinum til menniskjans tilvitsku um lívið. Tí er tað eisini umráðandi fyri hana, at samskipta eitt slíkt innihald í virðing fyri tí listabúna, sum er hennara.

Her kemur støddin inn. Guðrið Poulsen hevur fortalt, hvussu stóra ávirkan tað hevði á hana at vitja Holocaust Memorial í Berlin. Ein risastór villiniborg av hvassliga skornum og jarngráum kubbum, tú ikki fært skil á og lættliga kanst vill-

ast í. Upplivingin av hesum minnisvarða yvir 6 mio. deyðum verður sostatt ein kropslig og skakandi uppliving, sum ikki slepst av við.

Stødd ávirkar, og framsýningin hjá Guðrið Poulsen á Listasavninum er soleiðis eisini stýrd av tveimum stórum skapum úr viði, eitt opið rúm úr rimaverki og eitt afturlatið kronglut rúm, ið minnir um baðstovu. Hesi bæði skapini eru so stór, at tað ber til at fara inn í tey og flyta seg í teimum.

Á henda hátt geva tey stóru "húsini" saman við einum stórum leirgólvi frammanfyri eina kropsliga uppliving av teimum rúmunum, sum Guðrið Poulsen tey seinastu árin hevur arbeitt við í sínum leirlistaligu skulpturum. Vit skulu ikki bara kaga inn, men kunnu uppliva rúmini á okkara egna kroppi.

Eitt høvuðsverk í listini hjá

Guðrið Poulsen er prýðingin av plássinum Himmalspegilin við FIMI í Gundadali frá 2011. Hóast verkið ikki er við á framsýningini, sveimar tað kortini omanfyri sum ein einastandandi mynd av hennara listaligu evnum og tonkum um lívið

Plássið umfatar í høvuðsheitunum ein stóran sirkul við einari rúgvu av sirkulbrotum inni. Við hesum knýtir tað sambandið millum menniskjans gongd her á foldum og gongdina hjá himmalkroppunum úti í alheiminum. Bæði tykjast fløkjalig, men har er eisini ein skipan aftanfyri, grundað á sirkulin – tað gamla guddómliga symbolið.

Eisini á annan hátt vísir Himmalspegilin til eina aðra dimensjón í listini hjá Guðrið Poulsen, nevniliga hennara evni til at endurnýggja seg, hennara áhaldandi leitan eftir

einum skapi til at geva eina mynd til tilveruna.

Av røttum hevur stjórin á Danmarks Keramikmuseum, Lise Seisbøll sagt um Guðrið Poulsen:

"Guðrið Poulsen er Føroya fremsta umboð fyri altjóða leirlist, sum í hesum árum mennir seg so blómandi eftir ymiskum royndarvirksemisleiðum. Sítt stóra tøkniliga hegni samskipar listakvinnan við framúrskarandi kenslu fyri tí, at mynda nútíðar huglag menniskjans við livandi, rúmkenndum skapum. Við hesum vísir Guðrið Poulsen uttan at himprast, hvussu skulpturella leirlistin fullkomiliga er loyst úr teimum bondum, sum vanliga hevur bundið pattamakaryrkið til framleiðsluna av brúks- og prýðislutum."

